

וְתֵאֵנָּה, תִּרְיִן אֶתְוֹן אֵינֹן, בְּהֵאֵי גִוּוֹנָא וְא"ו דְּאֵמִינָא,
נִו"ן אוּף הֶכִי ולמדנו שיש שתי אותיות באותו הדוגמה שבתחילתם

ובסופם הם אותם אותיות ויש ביניהם אות אחרת, שהיא אות וא"ו כמו שאמרנו וכך גם היא
 אות נו"ן. **וְאוּף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ מְלָה, נִו"ן הֶכִי מִתְפָּרְשָׁא:**

נ' כְּפּוּפָה, דָּא מְטְרוּנִיתָא ואף על גב שכבר ביארנו ענין זה באופן אחר
 עתה נבאר באופן זה כי האות נו"ן כך היא מתפרשת, האות נ' הכפופה הראשונה היא סוד

המלכות. **וְסְמִיכָא לָהּ ו', דְּאִיהוּ יְסוּד, בְּגִין לְאֵתְבָרְכָא**
מְנִיָּה וסמוך לה אות ו' שהוא כנגד היסוד בכדי שהמלכות תתברך ממנו. ו'

פְּשׁוּטָה, אֵתְפִּשְׁטוּתָא דְתַפְאָרַת. וְעַל דָּא כְּלִילָן אֶתְוֹן,
וּמִתְאַחֲדָן דָּא בְּדָא והאות ו' הפשוטה האחרונה היא סוד התפשטות הת"ת

דהיינו שבדרך כלל הת"ת נרמזו באות ו' ומכיון שהוא מתפשט יותר מהאות ה' ומגיע עד
 המלכות ונוקב בה אז לכן הוא נרמז באות ו' פשוטה (רמ"ק). **וְאִי תִיכָא, אֵפְאִי**

אַהֲדָר ו' אֲנַפּוּי מְנִו"ן כְּפּוּפָה, וְאַהֲדָר אֲנַפּוּי לְגַבֵּי ו'
פְּשׁוּטָה ואם תאמר שהרי ביארנו שהאות ו' רומזת ליסוד המשפיע במלכות ואם כן

קשה למה האות ו' מחזירה את פניה מהמלכות הרמוזה באות נ' הכפופה הראשונה ומחזירה
 את פניה לאות ו' הפשוטה הרומזת אל הת"ת (רמ"ק). **אַלָּא בְּגִין יְקָרָא**

דְּמִלְכָא, אַהֲדָר אֲנַפּוּי לְקַבְלִיָּה דְּמִלְכָא אלא סוד הדבר הוא
 שבגלל הכבוד של המלך שהוא הת"ת אז לכן מחזיר האות ו' שהוא היסוד את פניו כלפי

המלך שהוא האות ו' הפשוטה האחרונה.

וְתֹאנָא, מ"ם לָא כְּלִיל בְּנִיּוּיָה אֶת אַחֲרָא, (בְּגִיז) אֶלָּא מ'.

פְּתוּחָה, ם' סְתוּמָה ולמדנו שהאות מ"ם המלאה לא כוללת

בתוכה שום אות אחרת אלא היא אות מ' פתוחה ואות ם' סתומה. מ' פְּתוּחָה:

דְּהוּא כּד דְּכַר אֶתְחַבֵּר עִמָּה אות מ' הפתוחה רומזת אל המלכות כאשר

הזכר שהוא ז"א מתחבר עימה. ם' סְתוּמָה: יוֹבְלָא. דְּהָא סְתִימִין

אַרְחָהָא וְאַף עַל גַּב דְּמַתְּפַשְׁטִין לְזַמְנִין והאות ם' הסתומה רומזת

אל הבינה הנקראת יובל ומפני שדרכי הבינה סתומים ונעלמים בז"א אז לכן היא נרמזת

באות ם' הסתומה אפילו שלפעמים דרכיה מתפשטים ואז היא נגלית (מק"מ), וְאִית

דְּמַתְּנִי בְּהַאי ויש שלומדים בדרך זו ששני האותיות מ' פתוחה ום' סתומה רומזים

אל המלכות כי לפעמים יסודה פתוח שהוא בשעת היום, ולפעמים יסודה סגור שהוא בשעת

הלילה (מק"מ) כְּמָה דְּאֵת אָמַר כמו שנאמר על המלכות (שיר השירים ד) גִּין

נְעוּל אַחֲתֵי כְּלָה גַל נְעוּל מְעִין חֲתוּם דהיינו שהמלכות הנקראת

כלה פעמים שמעינה שהוא היסוד שלה סתום וזה נרמז באות ם' הסתומה ופעמים יסודה

פתוח וזה נרמז באות מ' הפתוחה (מק"מ).

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא אֲדַכְּר לְהוּ

לְיִשְׂרָאֵל בְּגִין שְׁמִיָּה, וְאַחֲדַרְת מְטְרוֹנִיתָא

לְאַתְרָהָא אומר רבי יצחק שבשעה שהמלך הקדוש ז"א זוכר את עם ישראל לכפר

וטהר אותם למען שמו וחזרת המלכה שהיא השכינה למקומה, (פְּדִין) בְּתִיב אז

נאמר, וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּבֵאוֹ לְכַפֵּר

בְּקֹדֶשׁ כי אין ראוי לשום אדם להיות בזמן שז"א מתייחד עם המלכות. כִּד

הלימוד היומי

בְּהֵנָּה, בְּשַׁעֲתָא דְעָאל לְיַחְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, וְלִכְפָּרָא
 בְּקוּדְשָׁא, לְזוּוּגָא לְמַלְכָּא בְּמִטְרוּנִיתָא. כְּתִיב וְכֹל אָדָם
 לֹא יִהְיֶה בְּאַהֲל מוֹעֵד וְגו' וכך הכהן שבשעה שהוא נכנס לקשר ולייחד
 את השם הו"ה הקדוש ולכפר ולטהר בקודש את פגם המלכות שהיא שוכנת עם ישראל
 בתוך טומאתם והיא סוד שם אדנ"י המשגיח בתחתונים, ואח"כ לייחד את המלך ז"א עם
 המלכה שהיא השכינה בסוד ייחוד הו"ה אדנו"ת שהוא יאהדונה", אז נאמר וכל אדם לא
 יהיה באוהל מועד כי אין ראוי להיות שם שום אדם בזמן זה (רמ"ק).

תַּאנָּא, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּהֵנָּה אֲתֵּעַר שְׁלָמָא בְּעִלְמָא,
 לְעִילָא וְתַתָּא ולמדנו שאמר רבי יהודה שהכהן מעורר שלום בעולם
 למעלה ולמטה. וְתַנִּיא עָאל בְּדִרְגָּא חָד, אֲסַחִי גּוֹפִיָּה ולמדנו
 שכאשר הכהן נכנס במדרגה אחת, שהוא קודם ללבישתו את בגדי הזהב שהם כנגד המלכות
 אז הוא טובל את גופו (מק"מ). נְפִיק מֵהַאי דִּרְגָּא, לְדִרְגָּא אַחֲרָא
 אֲסַחִי גּוֹפִיָּה וכן כאשר הוא יוצא ממדרגה זו למדרגה אחרת ולובש בגדי לבן
 הרומזים לז"א אז לפני הלבשה הוא טובל את גופו (מק"מ). אַחִיד שְׁלָמָא
 בְּהַאי וּבְהַאי ועי"כ הוא אוחו שלום בזה ובוזה דהיינו שהוא מייחד את זו"ן (מק"מ),
 קִדְשׁ יְדוּי, וּמִתְפַּרְכָּאן בְּחֵדָּא וכן ע"י קידוש ידיו אז מתברכים זו"ן כאחד.
 וּבְכִלָּא בְּעִי לְאַחֲזָאָה עוּבְדָּא, וּבְעִי לְאַחֲזָאָה לְבוּשׁוּי וכן
 בכל דבר צריך להראותו במעשה וכן צריך להראותו גם בלבושו בכדי שיתלבש באותו הדבר
 של המעשה המתכון אליו, דִּיתְלַבֵּשׁ כְּגוּוּנָא דְעוּבְדָּא דִּיתְפּוּוּן, עַד
 דִּיסִדֵּר כִּלָּא כְּמָה דְאַעֲטְרִיד, וְיִתְפַּרְכּוּן עֲלָי וְתַתָּאי
 הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

דהיינו שכאשר הוא עושה עבודת פנים הוא לובש בגדי לבן שהם מצד ז"א וכשהוא עושה עבודת חוץ הוא לובש בגדי זהב שהם מצד המלכות שנאמר עליה משבצות זהב לבושה, עד שהוא יסדר את הכל כראוי ואז יתברכו העליונים והתחתונים (מק"מ).

תָּאנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן, פָּתַח ולמדנו שרשב"י פתח ואמר לבאר את סוד אותיות שם הוי"ה (ד') **י"ו"ד בְּגִלְפִי, אֶתְוֹן בְּסִטְרִין, אֶתְקַשְׁרֵן בְּי"ד** ואומר רשב"י שהאות י' שבשם הוי"ה היא כנגד החכמה והיא חקוקה בכדי לקבל את המין שמעלים אליה שאר הפרצופים ואז שאר האותיות של שם הוי"ה שהם ה' ו' ה' שהם כנגד אמא וזו"ן הנמצאים בצדדי האות י' קשורים באות י' ע"י שהם העלו אליה מ"ן (ע"פ המק"מ). **י"ו"ד אָזִיל לְי"ד** ואח"כ האות י' שהיא כנגד אבא דאצילות עולה לאות י' שהוא כנגד הא"ק (מק"מ). (לוי"ו) **י"ו"ד סְלִיק בְּי"ד** ואין הכוונה שאבא עולה לכללות א"ק אלא רק האות י' שהוא אבא דאצילות עולה לחכמה דא"ק שהוא אות י' (מק"מ). **י"ו"ד אָזִיל לְי"ו, מְתַכְנְשֵׁי בְה'** [קכא]. **וּמְכַוֵּן דְּעֵתָא, אֶתְחַבֵּר ה' בְּוַא"ו** ואח"כ האות י' שהוא אבא הולך להשפיע באות ו' שהוא הז"א והמוחין דאבא המתלבשים במוחין דאמא מתכנסים בתוך ספירות ז"א ואז מתכוננת דעתו של ז"א ואז מתחברת האות ה' של אמא באות ו' שהוא ז"א בסוד המוחין שהיא נותנת לו (מק"מ).

אור הרשב"י

[קכא] המק"מ גורם בהו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000